

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Voldgift i Arbejdsstridigheder, der truer Samfundets Velfærd, samt om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Forholdet mellem Arbejdsgivere, Arbejdere og Funktionærer.

Valgt blev: *Axel Kristensen, Jørgen Gram, Johs. Larsen, Bertel Dahlgaard, Jørgen Jørgensen, Hans Hedtoft, Bundvad, Leonhard Hansen, Eiler Jensen, Gustav Pedersen, Rytter, Christmas Møller, Boeck-Hansen, Fuglsang og Svend Nielsen.*

Formanden: Jeg skal foreløbig forbigaa Punkterne 5 og 6 paa Dagsordenen og gaa til Punkt 7, som er:

Første Behandling af Forslag til Lov om Straf for Krigsforbrydelser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 7151; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 6115).

Sagen sættes til Forhandling.

Busch-Jensen: Som den højtærede Justitsminister oplyste i sin Forelæggelsestale, hjemler Straffelovstillægget af 1. Juni 1945 ikke Straf for de særlige Krigsforbrydere. Krigsforbryderne maatte holdes uden for Straffelovstillægget, fordi Spørgsmaalet om Behandlingen af dem var Genstand for Overvejelser mellem de Allierede, og man maatte altsaa afvente, hvad der kom ud af disse Overvejelser. Overvejelserne resulterede i en Overenskomst mellem Regeringerne i Storbritannien, De forenede Stater i Amerika, Den franske Republik og De socialistiske Sovjetrepublikkers Union. Overenskomsten er indgaaet den 8. August 1945, og den er senere tiltraadt af Danmark, den 3. September 1945, hvorefter den er offentliggjort her i Landet som Udenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 7 af 13. November 1945. Til Overenskomsten slutter sig en Statut for den internationale Militærdomstol. Efter den Ordning, som er truffet ved Overenskomsten mellem de store Magter, bliver Straffesagerne mod de større Krigsforbrydere behandlet af den allierede Militærdomstol; det gælder de Krigsforbrydere, hvis Forbrydelser ikke har nogen særlig geografisk Tilknytning. I øvrigt vil, som det siges i Indledningen til Overenskomsten, tyske Officerer og Soldater samt Medlemmer af det nazistiske Parti, som har været ansvarlige for eller samtykkende har

taget Del i Grusomheder og Forbrydelser, blive sendt tilbage til de Lande, i hvilke deres afskyelige Gerninger blev begaaet, for at de kan blive dømt og straffet i Overensstemmelse med Love givet i disse befriede Lande og af de frie Regeringer, som vil blive dannet i disse Lande.

Den Bestemmelse, som jeg her har citeret, gør det altsaa til et dansk Anliggende at straffe de Krigsforbrydelser, som har Tilknytning til Danmark. I Lovforslagets §§ 1 og 2 angives det summarisk, hvilke Forbrydelser det er, som skal kunne straffes her i Landet som Krigsforbrydelser. Det ministerielle Udvalgs Betænkning argumenterer paa Side 13 for den Opfattelse, at de Bestemmelser, som foreslaas, er formet saadan, at der ikke er Tale om nogen tilbagevirkende Kraft, og Udvalget tiltræder for sit Vedkommende de Betragtninger, som det norske Justitsdepartement har knyttet til den tilsvarende norske Lov med det Formaal at paavise, at den norske Lov om Straf for Krigsforbrydere ikke har tilbagevirkende Kraft. For mig at se kan der nu ikke være nogen Tvivl om, at baade den norske Lov og det danske Lovforslag har tilbagevirkende Kraft. At man i Norge søger at bortforklare dette, hænger sammen med, at den norske Grundlov har en Bestemmelse, som forbyder at give Love tilbagevirkende Kraft. Derfor maa man i Norge, naar man ifølge Livets Nødvendighed ikke kommer uden om at skulle lovgive med tilbagevirkende Kraft, ordne sig paa en eller anden Maade. Det behøver vi ikke her i Landet. At den paatænkte Lovgivning har tilbagevirkende Kraft, fremgaar ogsaa klart af 2det Punktum i 1ste Stykke i Forslagets § 3, der sætter Fængselsstraf for de Forbrydelser i Loven, som ikke rammes af nogen hidtil gældende Straffebestemmelse.

Som jeg før nævnte, er det Forslagets §§ 1 og 2, som afgør, hvad der skal straffes efter Loven. § 1 svarer til § 1 i den norske Lov, der findes aftrykt i Udvalgsbetænkningen Side 20. Det forekommer mig, at den norske § 1 har fundet et heldigere Udtryk end det danske Forslag. Efter det danske Forslags § 1 straffes Udlændinge, som har begaaet et efter dansk Lov strafbart Forhold i Danmark. Da det i mange Tilfælde maa staa hen som tvivlsomt, om disse Udlændinge uden særlig Lovhjemmel kunde straffes i Danmark, vil det formentlig være bedre, som efter den norske Lov, at straffe Handlinger, som efter deres Art er strafbare efter gældende Straffelovgivning. Dette Spørgsmaal vil kunne drøftes nær-